

Opisují od OK1VPZ

Re OK5XM a OK1RR: to, co jste napsali, je známé dilema a mnozí lidé naprosto nejsou schopni pochopit, proč máme negativní pohled na Svazarm. Jenže ono to je právě o tom úhlu pohledu. Velké město (paradoxně) v principu vytváří mnohem větší anonymitu a osamocenost. Lidé jsou zvyklí žít (individualisticky) tak, že znají jen své nejbližší sousedy a jsou schopni se o sebe vždy postarat sami a na lidi, kteří vždy hledají pomoc nejprve u druhých a nikoli u sebe, se obvykle dívají trochu úkosem.

Naopak malá sídla vytvářejí mnohem více vzájemných vztahů mezi lidmi, kteří tam žijí a to se odráží v jejich pragmatickém způsobu života. Násilný kolektivismus minulého režimu byl proto vždy mnohem lépe přijímán v lidské společnosti malých sídel než velkých měst. Musíme si totiž uvědomit, že díky lidské přirozenosti obyvatelé malých sídel k sobě tíhli mnohem více a kolektivistickou "výchovu" inženýrů "lidských duší" nikdy nepovažovali za něco proti své přirozenosti tak mocně, jako to cítili lidé z měst, kteří jsou mnohem větší individualisté. Dodnes je to cítit na volebních preferencích politických stran. Jenže v době totalitního režimu (a nemusí jít pouze o režim kolektivistického typu) je klíčovou úlohou pro represivní složky udržení kontroly. A lidé, kteří byli ve vedoucích složkách totalitního režimu, nikdy nebyli a ani dnes nejsou nikterak hloupí. Naopak. Lidé z velkých měst byli proto vždy ovládáni jinak a často mnohem tvrdším způsobem, který leckdy hraničí s terorem, zatímco lidé z menších sídel byli mnohdy ovládáni tak, že si ani neuvědomovali, že jsou ovládáni a stačil jeden člověk, který měl přirozenou autoritu a ostatní lidé ho následovali ve směru, který nebyl (není) pro totalitní moc nebezpečný a de facto tak zajistil, že šikovní lidé byli "pod kontrolou" nenásilným způsobem a nevymýšleli způsoby, jak totalitnímu režimu škodit. I dnes se tento dohled nad anonymní městskou společností řeší individuálním dohledem (kamery na každé křižovatce a v každém obchodě) a v případě problému ostrou represí, zatímco v malých sídlech stačí zkorumpovat pár lidí s přirozenou autoritou nabídkou lepší pozice v zaměstnání, či pozicí v komunální politice. Co z toho je větší svinstvo? Jsou to jednoduše různé metody ovládání lidí, optimalizované pro různé podmínky.. A pokud se někomu podaří společnost takto podrobit, stačí potom totalitní moc už jen zafixovat tím, že se společnosti předhodí společný nepřítel. Jednou jsou to Němci, podruhé Rusové, Američané či Arabové. Lidé jsou jen málokdy schopni tento trik prohlédnout a jdou jak ovce na porážku... Největším nebezpečím pro totalitní (nebo chcete-li, tak autorativní) nadvládu jedněch nad druhými vždy bylo, když se lidé na obou stranách té umělé nepřátelské "opony nenávisti" mezi sebou domluvili a pochopili, že oni sami proti sobě vlastně nic nemají, zato je pěkně s3rou ti nahoře, kteří naprosto obyčejné lidi ženou (pro svůj prospěch) proti sobě... Není proto překvapením, jak bídná byla výuka cizích jazyků za minulého režimu (uvědomujete si, že nás učili spoustu odborných termínů, ale absolvent vysoké školy technického typu si nebyl schopen koupit si v cizím jazyce ani jídlo v obchodě?)... Ostatně, metodu "rozděl a panuj" nevymysleli v Sovětském svazu!

V otázce totalitní vlády svazarmovské generality nad radioamatéry tomu nebylo jinak. A proto snaha ovládat druhé, mít nad nimi moc a zachovat si tak lepší postavení, více peněz a (pochybný) obdiv nevzdělané veřejnosti nezanikla na konci roku 1989. Zcela logicky tu vznikl pohrobek Svazarmu, přemalovala se firma, někteří lidé se vyměnili (osvědčené kádry ovšem ne, anebo to dodnes řídí z pozadí) a jede se dál, močálem černým okolo bílých skal... Netýká se to jen ČRK! A svazarmovci se toho také spoustu naučili za těch posledních 25 let. Nepodceňujte je! A tak se dnes už nepoužívají lehce odhalitelné lži nabubřelého typu, efektivnější jsou šikovně předložené polopravdy (viz například reportáže v Bulletinu ČRK), jindy stačí poplácat po zádech a přisypat špetku peněz (QSL služba, barevný obrázkový časopis, nějaká ta finanční podpora těm svým, kteří dostali důvěru vyhodnocovat závody, nebo křivit dětské charaktery žádoucím

způsobem) a jede se dál. Teď už jen nalézt společného nepřítele! A tak se radioamatérům předhodil fenomén "petržílkovců", kteří škodí, kde můžou a vedle toho se prohlubuje jakékoli možné (a leckdy i uměle vykonstruované) neporozumění mezi radioamatéry. (CW/Fone, KV/VKV, WSJT/CW, apod, apod). Rozdělit a panuj! Možná, že se brzy dočkáme i nějakých nových "vynálezů" našich postsvazarmovských "vyvolených". A když si k tomu připočteme hypertrofovaná ega některých borců a jejich úžasný "otisk", který zanechávají v dříve relativně čestné radioamatérské veřejnosti (pro kterou nebyl pojem hamspirit prázdným pojmem), není překvapením, že jsme přesně tam, kde jsme. Pár lidí sice poukazuje na fatální chyby ČRK, ale ostatní (členové i nečlenové) stále ještě raději drží hubu, protože životní zkušenost je naučila, že to je nejlepší způsob "přežití" v naší "predátorské společnosti". A pokud se někde "střetnou" se svými rozdílnými názory na radioamatérskou spolupráci lidí, kteří přitom všem mají hodně podobný světonázor, někteří svazarmovci totalitního typu zažívají orgasmus... Nedejme se proto prosím rozdělit jen díky různým názorům. Je zcela přirozené, že různí lidé mají různé názory. Máme jiné genetické předpoklady, jinou výchovu, jiné životní zkušenosti, jiné znalosti. Pokud bychom se na sebe měli zlobit jen z tohoto důvodu, za co bychom stáli. Mnohem důležitější je trpělivě, laskavě a neuspěchaně vysvětlovat, kde stojí ti, kteří radioamatérům škodí a jaké jsou pravděpodobné pohnutky jejich jednání, co stojí za jejich polopravdami i účelovými manipulacemi s ostatními. A proč s tím nelze souhlasit...